

بهداشت خانواده

۱۲

بهداشت نوزاد

فیلانوشتینم که بعد از هفتة دوم و سوم بیشتر است بچه در هر نوبت شیر خوردن فقط یک پستان را بمکملی در موارد زیر باید طفل در هر نوبت هر دو پستان را بمکد .

۱ - وقتی که طفل از یک پستان شیر میخورد از پستان دیگر بمقدار زیاد قطره قطره شیر خارج شود .

۲ - وقتی که یکی از پستانها خیلی کمتر از پستان دیگر شیر داشته باشد .

۳ - وقتی که مادر بیش از حد شیر داشته باشد در این صورت هم برای کم کردن درد ناشی از فشار پستان و هم برای کم کردن شیر لازم است که طفل از هر دو پستان شیر بخورد .

۴ - وقتی که طفل اقلاد و عده متواالی شیر از بطری بخورد .

۵ - اگر چنانچه طفل در هر ۲۴ ساعت ۵ نوبت شیر میخورد شیر شب یعنی آخرین شیر را باید از هر دو پستان بخورد .

اگر چنانچه طفل در هر وعده از هر دو پستان شیر میخورد لازم است بنوبت شروع بشود یعنی اگر در یک وعده از پستان راست شروع شده در وعده دوم از پستان چپ شروع بشود، این عمل فقط یک استثنای دارد و آن اینست که چنانچه شیر یک پستان کمتر از دیگری باشد باید همیشه از پستانی که شیر کمتر دارد شروع نماید، نابراین شیر در پستانها گاهی منبوط بایست که طفلی یک پستان را بیش از دیگری دوست دارد و آن را بیشتر میمکند و درنتیجه آن پستان بیشتر تحریک شده، بیشتر شیر میدهد و عجیب اینست که گاهی یچه اساساً بیک پستان علاقه دارد و بسختی حاضر است که پستان دیگر را بمکد .

آیا شیر مادر به تنها گئی کافی است؟

اگر غذای مادر متعادل باشد جواب مثبت است، البته فقط در چهار پنج ماهه اول زندگی

ولی بعد از این مدت اگر غذای طفل منحصر به شیر باشد ایجاد بیماری نرمی استخوان (۱) و کم خونی خواهد کرد و شدت عضض این دو بیماری متناسب با طول مدتی است که بچه شیر می‌خورد. کم خونی زودتر ظاهر می‌شود چون شیر انسان محتوى آهن (۲) بسیار کم می‌باشد و آهن شیر گاو حتی از این مقدار نیز کمتر می‌باشد، علت اینکه در چهار پنج ماهه اول بچه دچار کم خونی نمی‌شود اینست که در کبد خود مقداری آهن ذخیره دارد که بتدربیح در این مدت بمصرف می‌رسد و در حدود چهار ماهگی تمام می‌شود و اگر مواد غذائی آهن دار به طفل داده نشود طفل قطعاً به کم خونی مبتلا خواهد شد.

اصولاً بعد از ماه دوم و سوم شیر مادر از لحاظ کیفیت کافی نیست و باید آب پر تقال و روغن ماهی و آب میوه داده شود؛ آب پر تقال را روزانه از یک قاشق چایخوری شروع کرده بتدربیح مقدار آن را زیاد می‌کنند تا آب یک پر تقال کامل برسد.

روغن ماهی را نیز از یک قاشق چایخوری در روز شروع کرده بتدربیح بمقدار یک قاشق آش خوری در روز می‌رسانند بهتر است آب پر تقال و یا روغن ماهی را از هفتاد و سوم و سوم شروع کرد.

آب

مادامی که بچه شیر مادر را می‌خورد باید در روز چندین مرتبه از بطری (۳) با و آب داد. اگر اینکار را از ابتدای شروع کنند خیلی بهتر خواهد بود و بدنه طفل از می‌رنجود نخواهد شد، اگر طفل به حد کافی شیر مادر را می‌خورد خیلی کم با آب احتیاج خواهد داشت با وجود این باید بطری آب را به طفل داد، اگر احتیاج باشد بخورد و اگر احتیاج هم نبود کم بمنذا خوردن از راه بطری عادت می‌کند و اگر این عمل را انعام ندهیم در ماههای ۵ و ۶ بر احتیاج راه بطری غذا نخواهد خورد در اینصورت مجبور خواهیم شد که با قاشق به بچه غذا بدهیم و این کاردستی نمی‌باشد و در عین اینکه غذا دادن به طفل در دس ایجاد خواهد کرد در موقع کسالت طفل برای مادر و بچه ناراحتی زیاد تولید خواهد شد در موافقی گه هو اگر ماست و یا بچه تب دارد باید بمقدار زیاد آب به بچه داد.

وضع عمومی بچه‌ای که بقدر کافی از شیر مادر تغذیه می‌گند:

این چنین بچه بدانده فدارای رنگ گلی روش می‌باشد و قوام بدن شفاف است خیلی سرحال و آرام است، کمتر گریه می‌کند و بیشتر می‌خوابد، بعد از هفته چهارم و پنجم بسیار می‌خندد، در سه چهار ماهگی در موقع بیداری خیلی فعال است و مرتبه دستها و پاها را حرکت می‌دهد، رشد این بچه با این طریق

۱ - داشی تیسم ۲ - آهن یکی از مواد اساسی خون می‌باشد.

۳ - منظور بطری است که پستانکه دارد.

است که در سال اول در اوائل سال هر هفتاد روز حدود ۲۰۰ گرم و در اواسط سال هر هفته ۱۲۰ گرم و در اوایل سال هر هفتاد روز حدود ۱۰۰ گرم بروزنش اضافه می شود اگر وزن طفل بقدار اقسام بالا زیاد نشود احتمال قوی ایست که بجهه سیر نمی شود و باید از بطری باوشیر داده اگر وزن شن بیش از اقسام بالا اضافه شود جای نگرانی نیست.

عواطفی که در شیر مادر اثر داردند.

- ۱ - عامل ارتئی: اغلب با نوان کمی و یا زیادی شیر را از مادران خود بارث می بینند،
- ۲ - عامل عصبی و روحی : آرامش خیال و محیط، دوران از عصبات و پر از صفات و صمیمیت در زیادی شیر اثر دارند.
- ۳ - غذای مادر چه در دوران بارداری و چه پس از آن در مقدار شیر اثر فراوان دارد غذای مادر باید کافی و متعادل بوده و محتوی مواد ویتامین دار مثل شیر و تخم مرغ و سبزیها و میوه های خام باشد.
- ۴ - قاعده گی در کیفیت و کمیت شیر اثر ندارد و بهیچوجه نباید عنوانی برای از شیر گرفتن بجهه باشد.

۵ - بارداری اگر اثری هم در کم کردن شیر داشته باشد جزئی است ولی معمولاً در این موقع طفل را از شیر میگیرند اما هستند مادرانی که باعلم بدحامکی بدون هیچگونه ناراحتی بجهه خود را شیر میدهند خوشبختانه بارداری و ققی آشکار می شود که بجهه به حد کافی بزرگ شده است و فرق نداد که اورا از شیر بکنند ندانند.

مواردی که بجهه نباید از شیر مادر تغذیه بکند

این موارد بر دونوع هستند موارد ممنوع مطلق و موارد ممنوع نسبی.

- ۱ - مادر مطلق از شیر نداشته باشد (مورد نادری است)
- ۲ - نوک پستان فرو رفته باشد و بهیچوجه نتوان آنرا بپرون آورد و در نتیجه شیر خوردن بجهه غیر ممکن میگردد
- ۳ - شیر دادن بقدری در دناتاک باشد که مادر تواند تحمل کند (اینهم مورد نادری است)
- ۴ - در زمان زایمان، مادر بسیاه سرفه مبتلا بشود چون این بیماری در اوان کودکی بخصوص در نوزادان یک بیماری بسیار خطیر ناک میباشد. بنابراین اگر نوزاد از مادر مبتلا شیر بخورد به چنین بیماری و خیم دچار خواهد شد، اما اگر مادر چند روز بعد از زایمان بسیاه سرفه مبتلا شود شیر دادن مانع ندارد زیرا قطعاً در دوران کمون بیماری (۱) بجهه مبتلا شده است و

- ۱ - دوران کمون یک بیماری فاصله زمانی است اذابنای بیماری تا شروع علائم اولیه آن در بیماریهای میکروبی بعد از آنکه بیماری ب شخص سرایت کرد علائم اولیه بسته بشدت و ضعف بیماری و مقاومت بدن بعد از چند روز و یا چند هفته شروع می شوند.

از شیر گرفتن بهجه تأثیری در سرایت بیماری نخواهد داشت.

۵ - هر نوع بیماری سلی که میکرب آن بتواند از بدن مادر به خارج رام باید و باعث آسودگی بهجه شود مثل سل دیوی که توأم با سرفه و خروج احلاط باشد و سل های استخوانی و جلدی که چرک آنها به خارج رام بایند چون ابتلا بدسل در نوزادان خطرناکتر از بهجه های بزرگ و بزرگسالان است اما اگر مادر مبتلا به سلی باشد که میکرب آن به خارج رام نیابد شیر دادن خطری ندارد چون شیر مادر آسوده نبوده و خطر ناک نیست مگر اینکه ذخم سلی در پستان باشد ولی به صورت اگر مادر مبتلا بهر نوع سلی باشد صلاح است تازمان بهبود او را از نوزاد جدا کرد و اگر سل باز بوده و شدید باشد حتی باید طفل را در خانه دیگری غیر از خانه مسکونی مادر نگاهداشت ۶ - بالاخره دیوازگی مادر نیز از موارد منوعه شیر دادن میباشد .

موارد منوعه نسبی عبارتند از : ۱ - سیفیلیس - شیر دادن در این بیماری وقته منوع است که بهجه آثار دچار شدن باین بیماری را نشان ندهد و مادرهم بتازگی مبتلا شده باشد ولی اگر بهجه بطور مادرزادی باین بیماری مبتلا شده باشد شیر دادن مانع ندارد چون قبلاً مادر نیز مبتلا شده است.

۲ - در بیماریهای از قبیل کم خونی - ورم کلیه ها - بیماریهای قلبی - ذات الريه - صرع - نوک پستان ترک دار و دردناک و تورم پستانها (چه در زمان حاملگی فتلی و چددار جریان بارداریهای پیشین) شیر دادن منوط بوضع مادر است تا وضع کودک، یعنی اگر وضع جسمانی مادر اجازه بدهد میتواند به کودک شیر بدهد .

۳ - بیماریهای مسری حاد ، بهجه در سچه ارامه اولیه نسبت به سر خاک مصونیت دارد ، و تا حدودی این مصونیت تا یک سالگی نیز ادامه پیدامی کند. قوام غده بنا گوش (۱) ندر تأثیر از یک سالگی بهجه را مبتلا می کند بنابراین شیر دادن مادری که مبتلا به سر خاک و یا اورم غده بنا گوش باشمنی ندارد، همچنین دچار شدن مادر بسیار خجه و آبله مانع شیر دادن نیستند برای اینکه این دو بیماری خیلی مسری هستند و قطعاً در دوران کمون، کودک مبتلا شده است .

باید بخاطر داشت که بیماریهای ساده مثل سرماخوردگی، گلو درد ساده، سرپی و زکام غالباً بسیار خطرناکتر از بیماریهای خطرناک فوق میباشند بنابراین در چنین مواردی مادر باید تا آنجا که امکان دارد از تماس نزدیک با بهجه پرهیز کند و قبل از شیر دادن باید دست های خود را با آب و صابون بشوید و در موقع شیر دادن با حوله ای دهان و بینی خود را به بند تا نفس او به کودک نخورد ، بستن پارچه نازک بدھان و بینی برای این منظور کافی نیست .